

TASAVVUF SOHBETLERİ GÖZYAŞLARI NEREDE DÖKÜLÜR

ŞEMSETTİN
KESER

İnsanoğlunun insani sıfatları var hayvani sıfatları var. Ne sadece hayvan olarak kalır ne de sadece insan olarak yaşar. İnsanlık , hayvani sıfatlarda beraber bulunmakla birlikte, insani sıfatların , hayvani sıfatlara galebe çalmasıyla mümkündür. İnsanı insan eden , hayvandan ayıran, mümeyyiz vasıfların , ulvi , yüksek sıfatların hayvani sıfatlara üstün gelmesi lazımdır. Ahlak, fazilet, sabır, metanet, feragat, aşk.. Bunların hayvani vasıflara galip gelmesi gerekir. Devamlı olarak kendi kendini tenkit edecek, kontrol edeceksin, Başkalarından önce , sen kendi yaptıklarını, kontrol edeceksin. Kendine , devamlı surette; insan olamadım, insan olamadım. Her şey olunmuş ta insan olunamazmış, diyeceksin.

... GÖZYAŞLARI NEREDE DÖKÜLÜR

Mekke'yi Mükerrreme'ye gidip Kâbe'yi ilk görmenin lezzeti anlatılamaz. Efendimiz SAV veda haccı sırasında Hz. Ömer ra. Efendimizi ağlar bulmuş. Gözyaşları içindeki peygamber : "**Huna Tuskebul-Abarat Ya Ömer**" Ey Ömer! Gözyaşları işte burada dökülür..." Der.

...

MUSTAFA RUNYUN'UN BABASI KAŞIKCI ALİ RIZA EFENDİ

Ortaokul çağlarımızda Peygamber kıssaları adı altında bir dizi kitapçığı hazırlayan Konyalı bir şahsiyet. Babası, *Kaşıkçı Ali Rıza Efendi* isminde kaşık yaparak geçinen şair ruhlu, derviş bir zat olup *Esad Erbil'i Hazretleri'nin* halifesiydi. *Ali Rıza Efendi'nin*, *Şeyh Esad Erbil'i* nezdinde büyük değeri ve itibarı vardı. Konya'daki dervişlerine adeta bir tamam halinde şöyle söylediği biliniyordu: "*Ali Rıza Efendi* benim halifelerimden biri olmakla, Cenab-ı Hakk'ın mahbub-ı hassıdır. (özel sevdiği) Onu gücendiren, sade benim gönlümü kırmakla kalmaz, Allah azimmüşşanı gücendirir"

oğlu Mustafa ile hacca gitmiş, ertesi yıl ailesini alarak önce Şam'a gitmiş, bir sene sonra da Medine'yi Münevvere'ye yerleşmişti Konya'da zengin olmasına rağmen malı mülkü terk etmiş iman zenginliğiyle hicret etmiş hicretin ateşten gömleğini giymişti. Medine'de yaşadığı elli yıl boyunca, yıl boyu yaptığı kaşıkları hac zamanı satarak geçimini temin etmekteydi. Şiirleri "*Gülzar-ı Medine*" ismiyle 1990 yılında Konya'da Latin harfleriyle basılmıştır. Cezbeli aşık bir kişi olup bulunduğu meclislerde o meclisi cezbeye getirirdi.

Ali Rıza Efendi Menemen hadisesinden sonra tevkif edilmiş birkaç ay hapiste yatmıştı. Sebebi *Esad Efendi'nin* halifesi olmasıydı. Bazı kimselere kimden ders aldın denince *Ali Rıza Hoca Efendi'den* dedikleri için tevkif edilmişti.

Şeyh Esad Erbil'i hazretlerinin ;

*Gönül nur-ı cemalinden Habibim Bir ziya ister
Gözüm hak-i rehinden ey tabibim tutiya ister
Safa'yı sineme zulmet veren jeng-i günahımdır
Aman ey kan-i ihsan zulmet-i kalbim cila ister*

İlahisi okunurken cezbeye gelirdi.

TOPBAŞ AİLESİ

Topbaşlar Konya'nın Kadınhanı kazasındandır. Zeynel Abidin isimli zata bağlıdırlar. Zeynel Abidin Hazretleri dini hayata olan devlet takibatı nedeniyle yurtdışına çıkmış, Mısır Kahire'de sıkıntı içinde vefat etmiştir. Ancak Hamdi Topbaş, maddi olarak kendilerine yardım etmiştir. Hamdi Topbaş'ın Osmanlı'nın son şeyhülislamı Mustafa Sabri Efendi ile de dostluk ve hatıraları vardır. İttihatçılar Hamdi Topbaş'ı takip edip vurmak istediklerinde hemen şeyhülislamın makamına koşmuş ve kendisini saklamasını istemiştir.

Şeyhülislamın makam odasına gelip giderken kullandığı gizli bir yol varmış. Sarayda bu yol Kanuni devrinden beri kullanılmaktaymış. Hamdi Topbaş bu yolu

kullanarak kurtulmuş. Takip edenler güya Şeyhülislam'ı ziyaret için odasına girmişler ama Hamdi Bey'i bulamamışlar. Yine Hamdi Bey'in Sultan Vahdettin ile de anısı mevcuttur. Vahdettin sürgünde Viyana'da olduğu bir zamanda Gümülcineli İsmail denilen birisi ziyaretine gelmiş ve gurbette fakr u zaruret içinde olan insanların durumunu anlatıp onlara yardım babında Vahdetti'nin nezde bulunan 500 altınını almış.

Kendisini o kadar acındırmış ki padişah dayanamamış kendisinin son harçlığı olan bu parayı vermiş. Padişah durumu, kendisini ziyarete gelen Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendiye anlatmış. O da Viyana'da bulunan Hamdi Topbaş'a durumu aktarmış. Topbaş, Gümülcineli İsmail'i eskiden tanıdıkları için Viyana'da onu bulmuş otel odasında silahını çekerek parayı 10 altın eksiğiyle zorla almış ve padişahın vekil harcına teslim etmiş. Ahmet Hamdi Topbaş ve ailesi, oğulları Nuri, Hulusi, Muammer, Musa ve Abidin Beyler dua almış bir ailedir. Bu aile Avrupa'ya gitmekten ziyade Hicaz'a Harem-i Şerife gelmeyi seven bir aileymiş.

VAHDETTİN İLE BİRLİKTE GİDENLER

Sultan Vahdettin'in yurdu terk etmesinin sebeplerini iyi tetkik etmek gerekir. Ankara Hükümeti'nin temsilcisi sıfatıyla, İstanbul'a gelen Refet Paşa bir takım edep harici laflar etmişti: "Ben Al-i Osman filan tanımıyorum. "Ali Kemal gibi bazı gazetecilerin kaçırılıp linç edilmesi vs. gibi birçok hadiseler padişahı yurt dışına gitmeye mecbur etmişti. İngiliz işgal gemisiyle yurt dışına gidenlerin yanında Mustafa Sabri Efendi (son şeyhülislam), Zeynel Abidin Efendi (Meşayih'den) Filozof Rıza Tevfik, Refik Halid Karay gibi insanlar varmış. Bir kısmı Pire'de ,Atina'da inmişler. Gemi İskenderiye' ye varınca oradaki Türk Konsolosu, kendi işgüzarlığından mı yoksa bir yerlere şirin görünmek için mi ayak takımından birilerini toplayıp, Padişah rıhtıma inerken, üzerlerine çürük yumurta ve domates attırmış..

Mekke'de bağımsızlığını ilana çalışan Mekke Emiri Şerif Hüseyin bir gemi göndererek İskenderiye'de yalnız başınıza kalmanız uygun olmaz Mekke'ye buyurun diye davet göndermiş. Padişah bu gemiyle Cidde'ye gelmiş, şehir halkı Padişah geliyor, Şeyhülislam geliyor diyerek karşılamaya çıkmışlar. Her yere halılar serilmiş..

Padişah Mekke'ye gelmiş. Yaz gelip sıcaklar başlayınca Şerif Hüseyin misafirleri serin bir yer olan Taife davet etmiş.

Ancak ileri görüşlü olan Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi, İngilizler 'in bir oyununu sezmiş İngilizler Şerif Hüseyin'e halifeligi ilan ettirecekler. Böylece İslam dünyasında bir fitne daha çıkarmak isteyecekler. Bir halife İstanbul'da Abdülmecid Efendi, diğer Halife'de Hicaz'da. Bu durum farkedilince misafirler derhal ayrılmış bir gemiyle Hicaz'dan ayrılmışlar, Şeyhülislam Yunanistan'da inmiş Romanya'ya gitmiş, Padişah ise İtalya'ya gitmiş.

AHİRETTE FEDA KARLIK YAPABİLMEK

Üstad Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin talebelerinden Tahiri isimli birisi vardı. Hac organizesi yapan birisi Tahiri Efendi'ye : "Hacı götürüyorum. Beş tane kontenjanım var. Hazırlan seni de götüreyim" deyince Tahiri Efendi "Üstada danışayım sonra" dedi. Üstadın yanına vararak meseleyi izah etti. Üstadın ilk sözü şu olmuştu: "Tahiri, şeytan bazen sağdan gelir. Sana Hac farz oldu mu? Yok efendim neyim var ki" Üstad: Hac farz olmadıysa seyahate mi çıkacaksın. Gidiş dönüş sana kaç güne mal olacak. İman hakikatlerini yazıyorsun. Sizler yazınca yazılar dağılıyor.

İnsanlar bu hakikate muhtaç.. Niçin kendini düşünüyorsun da Müslüman mahrum kardeşini düşünmüyorsun. Yahu cennete yalnız mı gireceksin, başkaları da girsin, onlara vesile ol. Şimdi Hac senin için nafile, iman hakikatlarını tebliğ etmek ise farz!. Niçin hafife kaçırıyorsun. Birkaç risale daha yazarsın, belki birkaç Müslüman daha kurtarırısın. Bir milletin imanı gidiyor, millet cehenneme gidiyor. Sen cennete kendine yer hazırlıyorsun. Cennete hep sen mi gireceksin? Bırak başkaları da girsin"

Abdullah İbni Mübarek hacca gitmek için hazırlanıyormuş. Komşu'dan bir kadının ağlama sesi gelmiş. Zevcesini gönderip sordurmuş, komşu teyzenin kızı evlenecek, fakat çeyizi yok; yapacak para yok, kızın da yaşı geçiyor. Abdullah İbni Mübarek Hac için ayırdığı parayı komşusuna göndermiş: "Mademki talibi çıkmıştır, şu parayla işini gör, çeyizini yap kızının yuvasını kur" demiş

O sene hacca gidenler, kendisini tebrik ederek: "Hani sen hacca gelmeyeceğim demiştin. Seni hem Arafat'ta hem Mina'da hem Mekke'de gördük" demeye başlamışlar,

MEHMET AKİF'İN PERİŞANLIĞI

Mehmet Akif, Mısır'da bir nevi sürgünde yaşadığı sıkıntılı zamanlarda bir dostuna Akif, "ben yalan söylemem; Allah'ım şahiddir, yemin de etmem.. Yeminim olsun ki , mecalim kalmadı; kendimi toparlayamıyorum. Bu yapılanlar bana çok ağır geldi Perişanlığımın derecesini söze şöyle anlatayım: Secde-i sehivsiz namaz kılamaz oldum. Yahu namazda dalıp gidiyorum. Zihnim öyle perişan.

"Ben yazmak istediğim birçok şeyleri yazamadım. Bize neler oldu? diye. Asım gibi bir piyes yazmak isterdim. Ama olmadı. Zihnim çok karışık. Halim yok.

*Ben böyle bakıp durmayacaktım, dili bağlı,
İslam'ı uyandırmak için haykıracaktım.
Gür hisli , gür imanlı beyinler coşar ancak/
Ben zaten uzun boylu düşünmekten uzaktım.
Haykır! Kime, lakın? Hani sahipleri yurdun?
Ellerdi yatanlar, sağa baktım, sola baktım;
Feryadımı artık boğarak, na'sımı tuttum,/
Bin parça edip şiirime gömdüm de bıraktım.
Seller gibi vadiyi eminim saracakken/
Hiç çağlamadan, gizli inen yaş gibi aktım.
Yoktur elemimden şu sağır kubbede bir iz,
İnler "Safahat'ımdaki hüsrân bile sessiz*

YAVUZ SULTAN SELİM

Devlet ve siyaset adamı basiretli, meseleleri derinliğine bilen, tehlikeleri önceden sezebilen, birtakım işaretlerden, gelecekte olması muhtemel hadiseleri sezen ve tedbir alan kimsedir.

Yavuz Sultan Selim, kısacak padişahlığında, İran'ın Osmanlı'ya karşı nasıl bir tuzak kurduğunu ve kalleşlikler hazırladığını sezmişti. Mısır'daki Kölemen Devleti'nin tehlikesini bilmekteydi. İran Safevi devleti ve Anadolu'nun ortasına Malatya'ya kadar giren Mısır Kölemen Devleti küçümsenecek şeyler değildi. Ciddi olarak birleşirlerse çok tehlike olabilecekti. Mercidabık zaferi ile Halep civarını ele geçirdi, sonra çölü aşip Mısır'a ulaştı. Mercidabık savaşında Memluk Sultanı Kansu

Gavri ölünce yerine Kahire'de Tomanbay geçmişti.

Tomanbay'a elçi gönderilip Osmanlı'ya tabi olması durumunda tahtında bırakılacağı iletildi, Ancak elçiler Kölemen beyleri tarafından öldürüldü. Yavuz birkaç bin deve ile su ikmali yapıp birkaç gün içinde , rekor sayılacak şekilde çölü geçip Ridani'yede Tomanbay ve ordusunu yenmiştir. Hadisenin tarihteki durumu budur. Keşke iki sünni devlet çatışmasaydı Çünkü İran Mısırdaki bu devlete yardım edip onun Osmanlı'yı yıkmasını beklemekteydi.

Yavuz Selim, önce Çaldıran Savaşı ile İran'ı mağlup etmişti. Savaştan kurtulan Şah İsmail Mısır'daki Kölemenlerle iş birliğine devam ettiği için tehlikeyi ortadan kaldırmak için Kölemenler'in üzerine yönelip Ridaniye savaşı ile Kölemenler'i yenip Mısırdaki Hilafeti devralıp Osmanlı'yı Müslüman dünyasında ortaya çıkarmıştı. Hilafeti kabullenmekle tüm dünya Müslümanlarının yükünü üzerine almıştı.

Arap dünyasında petrol Osmanlı zamanında çıkmamıştır. Arap dünyasının Deve, hurma ve çölden başka bir şeyi yoktu. Yavuz hilafeti yüklenmekle, tüm dünyayı karşısına almıştır. İslam alemini işgal etmek isteyen güçlerin önüne set çekmiştir. Osmanlılar, mallarıyla, canlarıyla, evlatlarıyla, bütün Müslümanları korumak için asırlarca fedakârlık yapmışlardır. İslamiyet'e, hilafete feda olmak Osmanlı Türkünün şiarı olmuştur.. Osmanlı Türkü , bunu bir din borcu, Müslümanların korunmasını kendine vazife saymıştır. İslamiyet'e ve Hilafet'e canını, malını feda etmek türkün şiarı olmuştur.

HİLAFET NASIL DEVR ALINDI

Abbasi devleti yıkıldıktan sonra Abbasi halifeleri Mısır Kahire'de bulunmaktaydı. Temsili bir ünvanı olan son Abbasi halifesi, Mukaddes emanetlerle birlikte, Hilafet hak ve salahiyetlerini Yavuz Sultan Selim'e kendi arzusuyla devir ve teslim etmiştir. Abbasi halifeleri senelerdir Kahire'de otururlar ama hiçbirisi: "Benim artık dünyevi kudretim yok kuvveti ve kudreti olmayan halife olamaz" deyip de Hilafet'i bir Memluk Sultan'ına devretmeyi düşünmemiştir. Bütün Müslümanlara sözünü dinletme gücünü Osmanlı'da gördükleri için bu vazifeyi Osmanlı'ya devretmiştir.

MİRALAY SADIK SABRİ BEY,

Miralay (albay) rütbesindeyken askeriyyeden ayrılmış, Arapça, Farsça, Almanca, İngilizce ve Fransızca bilen Abdülhamid devrinin iyi yetişmiş subaylarından olup Harbiye' mektebinde Fevzi Çakmak ile aynı sınıfta okuyan birisidir.

Fethi Okyar ve Mustafa Kemal idaresindeki yirmi bin kişilik askeri birliğin Bulgar ordusu karşısında hezimete uğraması ve çoğunun şehit düşmesi hadisesinde Enver Paşa tarafından meselenin tahkikatı için vazifelendirilmişti. Teftişi sırasında, kumandanların hatalı oldukları tespit edilmiş ve raporunda bunu belirtmişti. Keza bu hadiseden sonra, Cihan harbi sonundaki mağlubiyet üzerine, Anadolu'yu toparlayıp milli bir direnişe hazırlaması için Sultan Vahdettin'in, bir paşayı göndermek isteği üzerine, bu işin araştırılmasıyla alakalı vazife Sadık Sabri Bey'e verilmiş ve Sadık Bey'de reyini Mustafa Kemal aleyhine kullanmıştı.

Mustafa Kemal'e olan bu muhalefet nedeniyle Sabri Bey daha sonra ordudan ayrılarak Kahire'ye göç etmiştir. Kahire'de gençlerin Ezher'de okurken kaldıkları yurt binasına gelir onlarla konuşur ve onlara şunları söylerdi: "Sizler, hudutları bekleyen askerlere benzersiniz. Asker, yurdun taşını toprağını düşmanlardan korur. Sizler de milletin , memleketin imanını, ruhunu, ahlakını, irfanını, kültürünü, ırzını, namusunu koruyan Mehmetçiklersiniz. Onun için ben sizlere, birer Mehmetçik diye bakıyorum. Sizler birer kahramansınız. "Talebelere şunları da söylerdi: "Evet ufuklar karardı. Zulüm göz açtırmıyor. Bir buhran memleketi tarumar etti deyip, Tevfik Fikret'in şu dörtlüğünü okuyordu:

Zulmün topu var, güllesi var, kal 'ası varsa,
Hakk'ın da bükülmez kolu, dönmez yüzü vardır.
Göz yumma güneşten , ne kadar nuru kararsa,
Sönmez ebedi. Her gecenin gündüzü vardır.

Bu zat, İstanbul'da vazifede iken Abdülbaki Arvasi hazretlerine bağlanmıştır.

CEVAPSIZ SORU

Miralay Sadık Sabri Bey, Kahire'deyken Beyaz Rus bir doktorla ahabpılık kurmuş. Rus doktor şu soruyu sormuş: "İyisiniz hoşsunuz Albayım. Sizin milletinize hizmet eden hanedanın çocukları ,bugün fakr ü zaruret içinde perişan haldeler. Bu nasıl iş? Bizim Çar ailesi, Beyaz Ruslar, hiç böyle olmadılar. Sultan Vahdeddin'in borç içinde öldüğünü, cenazesine el konulduğunu söylediniz. Son Halife Abdülmecid Efendi, Paris'te sıkıntı içindeymiş. Buradaki hanedan mensuplarının perişan hallerini görüyoruz. Bu neden oldu? Sizininkiler İstanbul'dan çıkarken hiçbir şey alamadı mı?. Rus doktorun bu sualine şunu dedi. "Doktor dedim; bizimkilerin şahsi serveti, ceplerinde paraları yoktu. Devlet hazinesine el süremezlerdi. Bunu büyük ayıp, günah ve ihanet olarak bilirlerdi.

Bunun üzerine Rus doktor şunu sorunca cevap veremedim, konuşamadım;

"İyi de Albayım, hadi devleti ele geçirenler bunu yaptı. Peki Türk milleti neden hanedan mensuplarıyla hiç ilgilenmedi; onları neden bu halde bıraktı. "Bu soruya cevap veremedim. Nasıl diyebilirdim ki Sultan Abdülhamid'i iftiralara tahtından indirenler, ertesi gün Yıldız Sarayı'nı yağmaladılar.

UMURU HARİCİYE' (İNSANLARLA DOST OLMA İLMİ)

Umur-u Hariciye ne demek? İnsanlarla nasıl geçinilecek; başkalarına karşı nasıl davranılacak , her işin üstesinden, kavgasız, gürültüsüz, kimseyi üzmeden, ürkütmeden, darıltmadan, kızdırmadan nasıl gelinecek ; en iyi netice nasıl alınacak demektir?

Bu ilim mektepte okunmaz; hayattan öğrenilir. İngiliz şeytanı niçin muvaffak oluyor? Kur'an'ın ayetle gösterdiği siyaseti takip ettiği için ? LA TESTEVİL HASENETÜ VE LES-SEYYİE ayetinin hükümlerini İngiliz takip etmekte. İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü iyilikle defet. Kanı kanla değil su ile yıka. ayetin devamı; eğer kötülüğü iyilikle giderir, ortadan kaldırırsan, düşman sana dost olur. Fakat bunu ancak sabırlı kimseler yapar..

İngiliz bu kaide ve prensibe uyarak düşmanlarını bile tesirsiz bırakır

FİLİSTİN MÜFTÜSÜ EMİN EL HÜSEYNİ

Bu zat son asrın İslam liderlerinin en temizlerinden , en samimilerinden , en fedakarlarından ve İslam düşmanlarının oyunlarını en iyi bilenlerinden, çok bilgili, tecrübeli ve basiretli bir mücahitti. Türkiye için: "Türkiye'yi bütün Müslüman dünyası dikkatle takip ediyor. Türkiye'nin başına gelenler, hiçbir milletin başına gelmedi. Olanlarda bir kastı mahsus vardır. Türkiye'nin Müslümanlardan kopmasıyla İslam alemi çok şeyler kaybetti. Hala da kaybediyor.

Hayret ederim: Sultan Abdülhamid, yalnız başına Yahudi denen bu güçlerle nasıl savaşmış, otuz üç sene nasıl dayanmış. Ne kuvvetli imanı varmış. Theodor Herzl hatıratında" Dokuz sene sultanın peşinde koştum, etrafında dolaştım, ancak beş kere görüşebildim. Saray erkanını elde ettim, hepsiyle ahbap oldum. Buna rağmen bir şey elde edemedim. Bu adam beni deli etti diyor" Sultan'ın çok cazip tekliflerle vermediği Filistin'i, bizler maalesef Yahudi'ye verdik"

Filistin Müftüsü Emin, ağabeyi olan Kudüs müftüsünün vefatı üzerine 1921 yılında yirmi altı yaşında iken ,onun yerine müftü seçilmişti. Bütün ömrü mücadeleler, sürgünler, hapisler ve diyar diyar hicretlerle geçen bu büyük mücahit halen devam eden Filistin İstiklal savaşının ilk başkanı ve Filistin halkının milli kahramanıdır.

ÇANAKKALE CEPHESİNDE ÜZÜNTÜ

Ben yirmi yaşındaydım. Gönüllü olarak Osmanlı ordusuna katıldım. Çanakkale'de bulundum. Cepheye gitmeden evvel, bize talim yaptırıldılar. Kendim istedim: Ben ancak bir av tüfeği kullanırım; silah atmayı bilmem, dedim. Bunun üzerinde cephe gerisinde bizleri talimgaha gönderdiler. Burada talimler yaptık.

Yalnız Türk zabitlerinin, o mukaddes ve mübarek meydanlarda, harp sahasında, çadırlardaki laubali halleri bana çok dokunmuştu. Namaz kılmamaları, içki sohbetleri, hatta çadırlarda, onlara içki sofrası, meze hazırlayan, hizmet eden neferleri görmek, bizleri çok üzmüştü. Benim gibi uzaktan ,

Kırım'dan, Dağıstan'dan, Kafkasya'dan gelen gönüllüler hep şikayetçiydiler. "Ne niyetle geldik neler görüyor, nelere şahit oluyoruz" diyorlardı. Zabitlerin onda sekizi böyleydi. Bunlar savaştan da ümitli değillerdi. Bu işin içinden çıkılmaz, kaybedersek kaybedelim. Düşmanın elindeki silah bizde yok; boş yere inat ediyoruz" diyen zabitleri gördüm.

Filistin Müftüsü 'nün bu sözlerini dinleyen Son Şeyhülislam Mustafa Sabri efendi: "Derdin büyüğü zaten burada. Bizim milletimiz dışıyla teslim olmamış, fakat ruhuyla, fikriyle, kalbiyle Garb'a esir olmuş. Eserlerin en büyüğü fikri ruhi esarettir. Düşmanınızın, ilmini, sanatını, harp usulünü, taktiğini alırsınız da onun gibi olmazsınız. Bizdeki felaket burada başladı. İman birliğimizi kaybettik. O gidince Türk, Türküm; Arap, Arabım; dedi. Yarın belki Kürt, Kürt'üm; Çerkes, Çerkes'im, Arnavut, Arnavut'um, diyecek .İslam birliği bu yüzden perişan olacak. Osmanlı bunların hepsine "Osmanlı" demiş. Yani İslam bayrağı altında bulunan vatandaşlar, kardeşler demiş":

YAVUZ SULTAN SELİM

Yavuz sultan Selim, Mısır fethinden dönerken, Halep'te Zekeriya Camii'nde Cuma namazı kıldı. Hatip efendi minberde hutbe esnasında, adet üzere zamanın sultanına dua ederken onun için "Fatih ül Haremeyn, Hâkim ül Haremeyn" sıfatlarını kullanmıştı. Bunun üzerine Hazreti Sultan derhal hatibe müdahale etmiş ve "muhterem hatip efendi, hutbe esnasında konuşulmaz; fakat çok mühimdir, şunu tenbih ediyorum: Fatih ve Hâkim sıfatlarını kabul edemem. Hadim ül Haremeyn deyiniz. Ben, Mekke ve Medine'nin fatihi ve hâkimi değil, sadece bir hadimi, hizmetkarıyım. Mukaddes beldeleri fetih ve işgale değil , oralara hizmet etmeye geldim.." demiştir.

Hicazdaki bütün kabilelerin şeyhlerine, Mekke ve Medine'nin ayanına, eşrafına, seyyid ve şeriflere, halkın fukaralarına gönderilen tahsisler 1916 yılına kadar yollanmaya devam etmiştir. O yıl gönderilen son süre alayı, Şerif Hüseyin'in isyanı yüzünden, geri dönmek zorunda kalmıştır.

ŞAİR MÜTENEBBİ

Kâinata simalar gibi, üslup ve ifadeler, mizaç ve meşrepler görüş ve inançlar da ayrı

ayrı oluyor. Şiirler ve şairler de bu kâinat-şümül nizam çerçevesinin içinde bulunuyor. Bazı şiir hisse hitap eder, bunlara lirik şiir denir. Bazısı ruha hitap eder bunlara manevi ve tasavvufi şiirler denir. Bazısı da akla hitap eder buna da felsefi şiirler denir hikmet ifade eden şiirlerdir. Mütenebbi'nin divanında bir şiir: "Zelil olan kimseye zillet kolay gelir. Ölmüş bir insanın aldığı yaradan acı duymaması gibi.."

Zelil'e zillet kolay gelir. Bir fert yahut millet veya devlet, bir kere zelil olmaya görsün! Zillate düşen ancak düştüğü bu zillet halinden utanmayan, acı duymayan, izzeti nefsi kaybetmiş, aşkını yitirmiş, gayesi kalmamış hedefsiz bir varlık, bir kalabalık haline gelmiş olan fert ve milletin bu hale aldırılmamasına şaşılmaz. Nasıl olurda zillate aldırıyor diye sorulmaz. Onun misali şudur ki ölmüş bir cisimde yaradan acı duymaz. Artık ona ne yapılsa aldırılmaz. Bir ölü gibi, milli, dini, ruhi, fikri, manevi, izzet ve şerefini kaybetmiş fertte, millete veya devlette hakaretten, aşağılanmaktan, rezil ve sefil olmaktan utanmaz, acı duymaz.

EĞİNLİ HAFİZ-PEYGAMBERE SAYGI

Eğimli Hafız Hasan Efendi denilen bir zat Medine-i Münevvere 'de Haremi Şerife bitişik Arif Hikmet Bey kütüphanesinin maaşsız müdürüyken, Mekke'li zengin bir aile Medine'ye gelmeye niyet etmiş. Bu kütüphanenin misafir odaları ailesine tahsis edilirse ücret olarak yüklüce bir parayı ödeyeceğini belirtmiş. Bu haber üzerine Medine'de mücavir Kırımlı Murad isimli birisi bu haberi Eğimli Hafız Hasan Efendi'ye iletmış. Hasan efendi maaşsız bu görevi yürütmekte ve ihtiyaç içindedir. Hasan Efendi başlangıçta "olur" demiş.

O gece düşünmüş. Gelecek olan kişiler Mekke'nin zenginlerinden. Ailenin aşçısı var, uşağı var vs. Bunlar mutlaka burada keyif için nargile içecekler. Nargilenin dumanı bitişikteki Peygamber Efendimiz'in kabrine gidecek ve Resulullah'ın ruhaniyetini rahatsız edecek. Alel acele sabah vakti Murad efendinin evine varıp telaşla "misafirlere telgraf çektin mi?" diye sorar. Kırımlı Murad Efendi hayır deyince Hafız Hasan Efendi: "Çekme der, ben evi vermekten vazgeçtim. Ben açlığa razıyım ama Peygamber-i Alişan'ın ruhu pakini rahatsız etmeye razı değilim." demiş.

Ortada nargile içen olup olmadığı belli değil iken ya içerlerse deyip ihlasında ve ihtiramında ne kadar ciddi olduğunu göstermiş. Aynı Zerka denilen ve beleş olan Medine'yi Münevvere'nin suyu ile her zaman bulunan hurma yemeyi hayatta kalabilmek için kâfi görmüştür.

Eğimli Hafız Hasan Efendi 1907-1935 yılları arasında maaşlı, 1935-1958 yıllarında maaş almaksızın elli sene Arif Hikmet bey kütüphanesini MUKADDES BİR EMANET OLARAK BEKLEMİŞ VE KORUMUŞTUR. Kendisinden sonra bu vazifeyi on yedi sene oğlu Mahmud Efendi maarifteki memuriyetini buraya çevirerek ifa etmiştir.

MEDİNE'NİN EVLİYASI GİZLİDİR

Büyükler öyle demiştir: "Ne hikmetse, Medine-i Münevvere 'de Cenab-ı Hak evliyaullahı gizliyor. Kimse kimsenin ayıbını, kusurunu aramasın; hüsnü zanla yaşasın, her gördüğünü hıızır bilsin ; her geceyi Kadir bilsin. Edeple yaşasın, rahatsız olmasın diye Medine Münevvere'deki tecelli bir sır halindedir.. Bir sır perdesi Medine'nin manevi alemini gizliyor. Her şey bir sır perdesi ile örtülü. Her şey gizli "

Efendimizin bir hadisi var: "Men yasbiru ala le'vaiha ve şiddetiha küntü lehu şefian ev şehiden yevmel kıyame.." Medine'yi Münevvere'nin sıcağına, soğuğuna çeşitli imtihan ve iptiialarına sabreden bir kimseye ben kıyamette şefaate edeceğim. Allah ve Resulü için hicret etmiş Medine'yi Münevvere 'de oturmuş, çilelerine sabretmiştir diye, bu sabrına şahitlik edeceğim ve kıyamette de bu kimseye şefaateçi olacağım."

Medine'de insanlar kendilerini kendi memleketlerinde köyünde hisseder ve buraya tekrar tekrar gelmek ister. Şih Abdülkadir Abbasi hazretleri şöyle demiştir: Kendisine "Medine'de nasılsın? diye sorulan bir kimse" eh ne yapalım garibiz, gurbetteyiz, gurbet hayatı işte.." derse; o kimse imanını yenilemelidir, tövbe etmesi icab eder. O kimse Resulullah'a, annelerimize, o kadar sahabilere bir yakınlık duymuyor mu ki kendisini gurbette sayıyor".